

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115000291
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115000291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému B. Z. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.01.2016, sp. zn. OT/149/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný B. Z., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom V. L. č. XX, R.,

o d s u d z u j e :

podľa § 360 odsek 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: otvárací nožík striebornej farby s vysunutou čepelou o celkovej dĺžke 7 cm.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 07.08.2015 v čase o 19.05 hod. v meste Trnava na ulici Štefánikova č. 18 v priestoroch pohostinstva s názvom "Ten podnik", pod vplyvom alkoholu, najprv s nožíkom v ruke ohrozoval tam prítomných zákazníkov, následne po príchode Q. D., ktorý v pohostinstve v tom čase vypomáhal, od tohto požadoval cigarety, pričom Q. D. na svoju obranu držal v ruke baseballovú pátku, a opakovane ho vyzýval, aby neohrozoval, neobťažoval zákazníkov a opustil priestory pohostinstva, pričom pri odchode z pohostinstva pri vstupnej bráne zaútočil na Q. D. tým spôsobom, že na tohto sa 3-krát zahnal s otváracím nožíkom striebornej farby s vysunutou čepelou o celkovej dĺžke 7 cm, ktorý držal v pravej ruke, pričom útok smeroval do oblasti krku a hlavy, avšak Q. D. sa týmto útokom podarilo vyhnúť, súčasne sa pri tomto útoku Q. D. vyhrážal so slovami "zabijem Ťa, ráno sa už nezobudíš a podnik Ti bude horieť", čím uvedeným konaním vzbudil u poškodeného Q. D. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/1/2014 zo dňa 30.01.2014, právoplatným dňa 30.01.2014, uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, a rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/142/2013, zo dňa 28.11.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 3/To/139/2013, zo dňa 25.02.2014, právoplatným dňa 25.02.2014, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu bol uložený podľa § 360 odsek 2, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí a to: otvárací nožík striebornej farby s vysunutou čepeľou o celkovej dĺžke 7 cm.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona súd vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a následného rozhodnutia o treste v súlade so zákonom.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd I. stupňa postupoval v rozpore so zákonom, keď použil pri výmere a pri ukladaní trestu ustanovenie § 36 písm. n/ Trestného zákona, pričom v danom prípade neboli u obžalovaného na aplikáciu tohto ustanovenia splnené zákonné podmienky. Obvinený žiadnym spôsobom v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní resp. súdu. Práve naopak obvinený spáchanie trestného činu v priebehu prípravného konania popieral. Žiadnym spôsobom tiež neprispel polícii, prokuratúre a ani súdu k objasneniu trestného činu, ktorý sa týkal jeho osoby. Vyhlásenie o vine obvineného vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 12.01.2016 v zmysle ustanovenia § 257 odsek 1 Trestného poriadku nemožno v žiadnom prípade považovať za poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n/ Trestného zákona súbežne a aj ako ustanovenie § 36 písm. l/ Trestného zákona. Vyhlásenie o vine a následné oľutovanie trestného činu samotným obvineným možno vyhodnotiť nanajvýš len ako naplnenie poľahčujúcej okolnosti vyjadrenej v ustanovení § 36 písm. l/ Trestného zákona. Ustanovenie § 36 písm. n/ Trestného zákona totiž predpokladá aktívnu účasť obvineného, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal.

V ďalšej časti odvolania poukázal na to, že u obvineného mali byť zohľadnené dve priťažujúce okolnosti a to konkrétne § 37 písm. h/ a § 37 písm. m/ Trestného zákona. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu pri vyhlásení rozsudku neprihliadol na tieto dve priťažujúce okolnosti. Súd I. stupňa bol preto povinný ukladať trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona vzhľadom na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ a § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Žiadal preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trvaní 25 mesiacov tak, ako mu bol uložený predchádzajúcim trestným rozkazom.

Zástupkyňa KP na verejnom zasadnutí navrhla odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť.

Obhajca obžalovaného v písomnom vyjadrení ako aj na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť s poukazom na správne použitie ustanovenia § 36 písm. n/ Trestného zákona, ktoré je v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/8/2013.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Nakoľko odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava bolo obmedzené len čo do výroku o treste napadnutého rozsudku a krajský súd nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ale ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, preto obmedzil svoju preskúmavaciu povinnosť len na tento výrok.

Je dôvodné odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava a jeho namietanie jednak nesprávneho použitia ustanovenia § 36 písm. n/ Trestného zákona ako aj nepoužitie ustanovenia § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona pri ukladaní trestu.

Krajský súd si osvojil argumenty prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, pričom poukazuje na to, že použitie ustanovenia § 36 písm. n/ Trestného zákona vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, t. j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi, súdu. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý spáchal. Môže však ísť aj o objasnenie trestnej činnosti iných páchatelov. Napomáhanie zo strany páchatateľa môže mať rôznu formu a bude spočívať

predovšetkým v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, v označení prameňa dôkazov a podobne. V danom prípade obžalovaný žiadnym spôsobom nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní resp. súdu, aktívne sa nepodieľal na objasnení trestného činu a až na hlavnom pojednávaní dňa 12.01.2016 urobil vyhlásenie o vine a trestný čin oľutoval, čo možno aj podľa názoru krajského súdu považovať za poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona.

Súd I. stupňa tiež pochybil, keď nezohľadnil priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol v minulosti viackrát právoplatne odsúdený s tým, že tieto jeho odsúdenia neboli zahladené. Vzhľadom na to, že prevažovali priťažujúce okolnosti, bolo potrebné ukladať trest v zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona. Použitie ustanovenia § 36 písm. n/ Trestného zákona súd I. stupňa zdôvodnil v napadnutom rozsudku len s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/8/2013, nepoužitie ustanovenia § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona žiadnym spôsobom nezdôvodnil, preto je rozsudok súdu I. stupňa v tomto smere nepreskúmateľný.

Pre porušenie Trestného zákona pri ukladaní trestu napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v súlade so zákonom uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, čo je na dolnej hranici trestnej sadzby za súčasného použitia ustanovenia § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný bol v minulosti 4-krát súdne trestaný, má evidovaných 18 priestupkov, ide o priestupky prevažne proti majetku a občianskemu spolunažívaniu.

Pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona je trestná sadzba od 6 mesiacov do 3 rokov, nakoľko prevažujú priťažujúce okolnosti pri použití ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona je trestná sadzba od 16 mesiacov do 3 rokov.

Krajský súd je toho názoru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov vzhľadom na osobu obžalovaného, povahu spáchaných prečinov postačí k náprave a prevýchove obžalovaného.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia veci a to: otvárací nožik striebornej farby s vysunutou čepeľou o celkovej dĺžke 7 cm.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

V závere krajský súd poukazuje na to, že nesprávne poučenie o lehote podania opravného prostriedku do 3 dní (správne má byť do 15 dní) nemalo žiadny vplyv, nakoľko obžalovaný aj jeho obhajca boli na hlavnom pojednávaní dňa 12.01.2016 prítomní a po vyhlásení rozsudku sa vzdali opravného prostriedku. Prokurátor je znalý zákona, preto bol opravný prostriedok z jeho strany podaný v súlade so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.